

Čín večerní (svyatý póst)

MS

Jeréj: Blahoslovén Bóh náš, vsehdá, nýňi i prísno, i vo víki vikov.

Lík: **Amíň.**

Jeréj: Sláva Tebí, Bóže náš, sláva Tebí.

Lík: **Carjú** nebésnyj, uťišiteľu, dúše ístiny,
íže vezd'í sýj i vsjá ispolňajaj,
sokróvišče blahích i žízni podátel'u,
prijdí i vselíjsja v ný,
i očisti ný ot vsjákija skvérny, / i spasí, bláže, dúšy náša.

Jeréj: Svatýj Bóže, svatýj krípkij, svatýj bezsmértnyj, pomíluj nás.

Lík: **Svatýj** Bóže, svatýj krípkij, svatýj bezsmértnyj, pomíluj nás.

Jeréj: Svatýj Bóže, svatýj krípkij, svatýj bezsmértnyj, pomíluj nás.

Lík: **Sláva** Otcú, i Sýnu, i svyatotmu Dúchu,

Jeréj: i nýňi i prísno, i vo víki vikov. Amíň.

Lík: **Presvitatája** Trójce, pomíluj nás:

Hóspodi, očisti hrichí náša:

Vladýko, prostí bezzakónija náša:
svatýj, posití i iscilí némošči náša, / ímene Tvojeho rádi.

Jeréj: Hóspodi, pomíluj. (3x)

Lík: **Sláva** Otcú, i Sýnu, i svyatotmu Dúchu,

Jeréj: i nýňi i prísno, i vo víki vikov. Amíň.

Lík: **Ótče** náš, íže jesí na nebesích,
da svyatitsja ímja Tvojé,
da priídet cárstvije Tvojé:
da búdet vól'a Tvojá, jáko na nebesí i na zemlí.

Chl'ib náš nasúščnyj dážď nám dnés,

i ostávi nám dólhi náša,

jákože i my ostavl'ájem dolžnikóm nášym:

i ne vvedí nás vo iskušenije, / no izbávi nás ot lukávaho.

Jeréj: Jáko Tvojé jest' cárstvo, i síla, i sláva, Otcá, i Sýna, i svyatotmu Dúcha, nýňi i prísno, i vo víki vikov.

Lík: **Amíň.**

Jeréj: Hóspodi, pomíluj. (6x)

Lík: **Hóspodi**, pomíluj. (6x)

Jeréj: Sláva Otcú, i Sýnu, i svyatotmu Dúchu,

Lík: **i nýňi** i prísno, i vo víki vikov. Amíň.

Jeréj: Priidíte, poklonímsja cárevi nášemu Bóhu.

Lík: **Priidíte**, poklonímsja Christú, cárevi nášemu Bóhu.

Jeréj: Priidíte, poklonímsja i pripadém sámomu Hóspodu Isúsú Christú, cárevi i Bóhu nášemu.

Žalm 103

Blahosloví, dušé mojá Hóspoda.

- Hóspodi Bóže mój, vozveličilsja jesí ziló.

Vo ispovídaniye i v velelipotu obléklsja jesí.

- Od'ijájsja svítom jáko rízoju.

Prostirájaj nébo jáko kóžu.

- Pokryvájaj vodámi prevysprénnaja svojá.

Polahájaj óblaki na voschoždénije svojé,

- chod'aj na krylú vítreňu.

Tvorjáj ánhely svojá dúchi,

- i sluhí svojá plámeň óhnennyj.

Osnovájaj zéml'u na tvérdi jejá,

- ne priklonítsja vo vík víka.

Béz dna, jáko ríza od'ijánije jejá:

- na horách stánut vódy.

Od zaprešeníja tvojeho pobíhnut,

- ot hlása hróma tvojeho ubojátsja.

Voschóďat hóry, i nizchóďat pol'á v míslo,

- jáže osnovál jesí ím.

Pred'íl položíl jesí, jehóže ne préjdut,

- níže obratátsja pokrýti zéml'u.

Posylájaj istóčniki v débrech:

- posred'í hór prójdut vódy.

Napajájut vsjá zvíri séľnyja,

- ždút onáhri v žázdu svojú.

Na tých ptícy nebésnyja privitájut,

- ot sredý kámenija dad'át hlás.

Napajájaj hóry o prevýsprennych svoích,

- ot plodá díl twoích nasýtitsja zemľá.

Prozjabájaj travú skótom,

- i zlák na slúžbu čelovíkom.

Izvestí chl'ib ot zemlí,

- i víno veselít sérdce čelovíka.

Umástiti licé jeléjem,

- i chl'ib sérdce čelovíka ukripít.

Nasít'atsja drevá pól'naja, kédry livánstii, íchže jesí nasadíl.

- Támo ptícy vohňizd'átsja,

jerodievo žilíšče predvoditeľstvujet ími.

- Hóry vysókija jelénem, kámeň pribížišče zájacem.

Sotvorí jesí lunú vo vremená,

- sólnce pozná západ svój.

Položíl jesí tímú, i býst' nôšč,

- v néjže projdút vsí zvírije dubravniji.

Skínni rykájuščii voschítiti,

- i vzyskáti ot Bóha píšču sebí.

Vozsíjá sólnce i sobrášasja,

- i v lóžach svoích l'ahút.

Izýdet čelovík na dílo svojé,

- i na dílanije svojé do véčera.

Jáko vozveličišasja d'ilá tvojá, Hóspodi,

- vsjá premúdrostju sotvorí jesí. Ispolnísja zemľá tvári
tvojejá.

Síje móre velíkoje i prostráannoje.

- Támo hádi, íchže níšť čislá.

Živótnaja málaja s velíkimi.

- Támo korablí preplávajut,

zmij séj, jehóže sozdál jesí ruhátisja jému.

- Vsjá k tebí čajut, dáti píšču ím vo bláho vrémja.

Dávšu tebí ím, soberút:

- otverzšu tebí rúku, vsjáčeskaja ispólňatsja bláhosti.

Otvráščsu že tebí licé, vozmjatútsja:

- otímeši dúch ich, i iscéznu, i v pérst' svojú vozvraťátsja.

[MS]

Pósleši dúcha twojehó, i sozíždutsja,

- i obnovíši licé zemlí.

Búdi sláva Hospódňa vo víki:

- vozveselítsja Hospód' o dílích svoích.

Prizirájaj na zéml'u, i tvorjáj jú trjastísja,

- prikasájajsja horám, i dymjátsja.

Vospojú Hóspodevi v životí mojém:

- pojú Bóhu mojemú, dóndeže jésm.

Da usladítsja jemú besída mojá,

- áz že vozvesel'úsja o Hóspod'i.

Da iscéznu hríšnicy ot zemlí, i bezzakónicy, jákože ne býti ím,

- blahosloví, dušé mojá, Hóspoda.

Sólnce pozná západ svój,

- položíl jesí tímú, i býst' nôšč.

Jáko vozveličišasja d'ilá tvojá, Hóspodi,

- vsjá premúdrostju sotvorí jesí.

Lík: Sláva: i nýni:

Allilúja, allilúja, allilúja. Sláva Tebí Bóže. (3x)

Jekténija velíkaja

Jeréj: Mírom Hóspodu pomolímsja.

.....

Presvitatúju ... Bóhu predadím.

Lík: Tebí, Hóspodi.

*Jeréj: Jáko podobájet Tebí vsjákaja sláva, čest' i poklonénje, Otcú, i Sýnu, i sviatómu
Dúchu, nýni i prísno, i vo víki vikóv.*

Lík: Amiň.

Blažen múž, allilúja, iže ne íde na sovít nečestívych, i na putí hríšnych ne stá, i na sidálišči hubítelej ne síde. Allilúja, allilúja, allilúja.

Jekténija málaja

Hóspodi vozzvách k tebí, uslýši mjá. - Uslýši mjá, Hóspodi. - Hóspodi vozzvách k tebí, uslýši mjá: - vonmí hlásu molénija mojehó, - vnehdá vozváti mí k tebí. - Uslýši mjá, Hóspodi.

Da isprávitsja molítva mojá, - jáko kadílo préd tobóju, - vozdijániye rukú mojéju - žértva večérňaja. - Uslýši mjá Hóspodi.

Nasledujú stichíry

(Na 10): Izvedí iz temnícy dúšu mojú, isповídatisja ímeni tvojemú. Mené ždút právednicy, dóndeže vozdási mň.

(Na 8): Íz hlubiný vozzvách k tebí Hóspodi, Hóspodi, uslýši hlás mój. Da búdut úši tvojí, vnémľušče hlásu molénija mojehó.

(Na 6): Ášče bezzakónija názriši Hóspodi, Hóspodi, ktoro postoít: jáko u tebé očiščenije jest'.

Ímene rádi tvojehó poterpích t'a, Hóspodi, poterpí dušá mojá v slóvo tvojé: upová dušá mojá na Hóspoda.

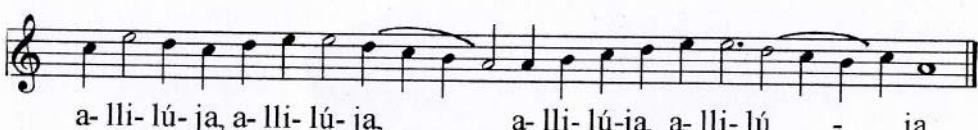
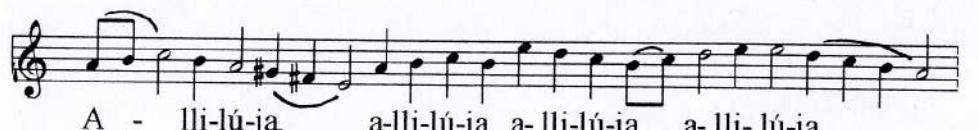
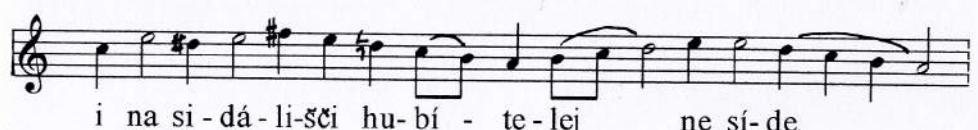
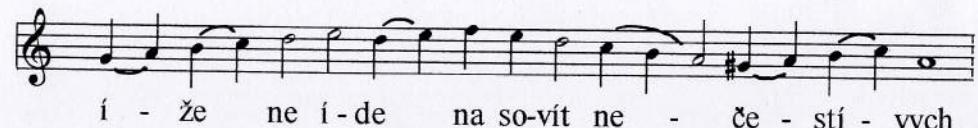
Ot stráži utrennija do nôšci, ot stráži útrennija, da upovájet Izráil' na Hóspoda.

Jáko u Hóspoda milosť i mnohóje u nehó izbavlenije: i toj izbávit Izrail'a ot vsích bezzakónij jehó.

Chvalíte Hóspoda vsí jazýcy, pochvalíte jehó vsí l'údije.

Jáko utverdísja milosť jehó na nás, i ístina Hospodňa prebyvájet vo vŕk.

Kaftísmo (M4)

Jeréj: Premúdrost, prósti.

MS

Lík: **Svíte** tichij, svätýja slávy, - bezsmértnaho, Otcá nebésnaho, - svätáho blažennaho, - Isúse Christé: - prišedše sónca na západ, - víďivše svit večernij, - pojém Otcá - i Sýna - i svätáho Dúcha, Bóha. - Dostóin jesí - vo vsja vremená - pít býti - hlásy prepodóbnymi, - Sýne Božij, - žívót dajáj vsemú míru, - jehože rádi - vés mím slávit t'a.

Jeréj: Vónmim. Mím vsím. Premúdrost vónmim.

Lík: **Prokímen (+ stich ...)**

Jeréj: Premúdrost!

Jeréj: Vónmim!

Čítania

Sví-te tí-chij, svja-tý-ja slá-vy, bezsmértna-ho Ot-cá ne-bé-sna-ho,
svyatá-ho, blažen-na-ho, I-sú-se Christé: pri-šedše sónca na zá-pad,
ví-dívše svit večernij, po-jém Ot-cá i Sý-na i svyatá-ho Dúcha Bóha.
Do-stó-in je-sí vo vsjá vreme-ná pít bý-ti hlásy pre-podóbny-mi,
Sý-ne Božij, ži-vót da-jáj vsemú mí-ru, je-ho-že rá-di
vés mím slá-vit tá.

Lík: Spodóbi Hóspodi v véčer séj - bez hrichá sochranítisja nám. - Blahoslovén jesí, Hóspodi Bóže otéc nášich, - i chvál'no, i proslávleno ímja tvoré vo víki, amíň. - Búdi, Hóspodi, mīlost' tvojá na nás, - jákože upováchrom na ťa. - Blahoslovén jesí, Hóspodi, - naučí mjá opravdánijem tvojím. - Blahoslovén jesí, Vladýko, - vrazumí mjá opravdánijem tvojím. - Blahoslovén jesí, Svatýj, - prosvití mjá opravdánii tvořimi. - Hóspodi, mīlost' tvojá vo vík, - díl rukú tvojejú ne prezri. - Tebí podobájet chvála, - tebí podobájet pínie. - Tebí sláva podobájet - Otcú, i Sýnu, i svyatotmu Dúchu. - Nýni i prísno, - i vo víki vikov. Amíň.

Jeréj: Ispólnim večérnuju molítvu nášu Hóspodevi.

Lík: **Hóspodi**, pomíľuj.

.....

Jeréj: Jako bláh i čelovíkoľubec Bóh jesí, i Tebí slávu vozsyľajem, Otcú, i Sýnu, i svyatotmu Dúchu, nýni i prísno, i vo víki vikov.

Lík: **Amíň.**

Jeréj: Mír vsím.

Lík: **I dúchovi** tvojemú.

Jeréj: Hlavý váša Hóspodevi prikloníte.

Lík: **Tebí**, Hóspodi.

Vozhlas:

Jeréj: Búdi deržáva cárstvia Tvojehó blahoslovénna i preproslávlenna, Otcá, i Sýna, i svyatáho Dúcha, nýni i prísno, i vo víki vikov.

Lud: **Amíň.**

Spo-dó-bí, Hó-spo-di v vé-čer séj bez hri-chá so-chra-ni-tí-sja nám.

Bla-ho-slo-vén je-sí, Hó-spo-di, Bó-že o-tec ná-sich,

i chvál'-no, i pro-sláv-len-no i-mjá tvo-jé vo ví-ki, a-miň.

Bú-di, Hó-spodi, mí-lost' tvo-já na nás, já-ko-že u-po-váchom na ťa.

Bla-ho-slo-vén je-sí, Hóspo-di, na-u-čí mjá o-pra-vdá-ni-jém tvojím.

Bla-ho-slovén je-sí, Vla-dý-ko, vra-zu-mi mjá o-pravdá-ni-jem tvojím.

Bla-ho-slovén je-sí, Svatýj prosvití mjá o-pravdá-ni-ji tvo-jí-mi,

Hó-spo-di, mí-lost' tvo-já vo vík, díl ru-kú tvo-je-jú ne prezri.

Tebí podobájet chvála, tebí po-dobá-jet pí-ni-je, te-bí sláva podobájet

Otcú i Sý-nu i Svätotmu Dúchu i ný-ňi i prísno i vo ví-ki vikov, a-miň.

Nasledujú stichíry na stichóvny

MS

MS

Stich: Táko óči náši ko Hóspodu Bóhu nášemu, dóndeže uščédrit ný.

Stich: Najpáče napólnisja dušá náša ponošénija hobzújuščich,
i uničízenija hórdych.

Lík: **Nýni** otpuščáješi rabá Tvojehó, Vladýko, po hlaholu Tvojemú,
s mírom: jácó víd'ista óči mojí spasénije Tvojé, jéže jesí uhotóval
pred licém vsích lúděj, svít vo otkrovénije jazýkov, i slávu lúděj
Tvojích Isráil'a.

Trisvjatoje: po Ótče náš:

Ný - ni ot - pu - ščá - je - ši ra - bá Tvo - je - hó, Vla - dý - ko,
po hla - hó - lu Tvo - je - mú, s mí - rom:
já - ko ví - di - sta ó - či mo - jí spa - sé - ni - je Tvo - je,
jé - že je - sí u - ho - tó - val pred li - cém vsích lú - déj,
svít vo ot - kro - vé - ni - je ja - zý - kov,
i slá - vu lú - déj Tvo - jích I - srá - i - lá

Lík: Tropár, 1. hlas: **Bohoródice** Ďivo, rádujsja, -
 Blahodátnaja Márie, Hospód' s tobóju: -
 blahoslovénna Tý v ženách, -
 i blahoslovén plód života tvojeho, -
 jáko řodilá jesí Christá Spásá, - Izbávitel'a dušám nášym. (*Poklón*)

Sláva: Krestítele Christov, tebí molímsja, -
 vsich nás pomjaní, da izbávimsja ot bezzakónij nášich: -
 tebí bo daná býst' blahodáť molítisja za ný. (*Poklón*)

I nýni: Molíte o nás svätí Apóstoli, Prorócy, Múčenici i vsí
 Svätí, -
 da izbávimsja ot bíd i skorbéj: -
 vás bo predstátelej téplych ko Spásu vsí stážachom. (*Poklón*)

Jeréj: Pod Tvojú milosť pribihájem Bohoródice Ďivo: molítv nášich ne prezri vo skórbech, no ot bíd izbávi nás, jedína čistaja, i blahoslovénnaja. (*bez poklóna*)

Jeréj: Hóspodi, pomíluj. (10x)

Lík: **Hóspodi**, pomíluj. (10x)

Jeréj: Hóspodi, pomíluj. (10x)

Lík: **Hóspodi**, pomíluj. (10x) Hóspodi, blahosloví.

Jeréj: Sý blahoslovén, Christós Bóh náš, vsehdá, nýni i prísno, i vo vŕki vikóv.

Lík: **Amíň.**

Jeréj: Nebésnyj Carjú, Cérkov nášu ukripí, víru utverdí, jazýki ukrotí, mím umirí, hrád séj dobrí sochraní, prézde otšédšya otcý i brátiju nášu v krívich právednych učini, i nás v pokajánii i ispovídanií, Hóspodi, prijmi i pomíluj, jáko bláh i čelovikol'ubec.

Lík: **Amíň.**

Hóspodi, pomíluj. (3x)

Sláva: I nýni: Čestníjšuju cheruvím:

Ímenem Hóspodňim blahosloví, ótče.

Jeréj: Molítvami svätých ótec nášich, Hóspodi Isúse Christé, Bóže náš, pomíluj nás.

Lík: **Amíň.**

A tiež tri veľké poklony s modlitbou sväteho Efréma:

Jeréj: Hóspodi i Vladýko životá mojehó, dúch unýňja, nebrežénija, srebrol'úbia i prazdnoslovíja otžení ot mené. (Poklón)

Dúch že cilomúdríja i smirennomúdríja, terpínja i ľubvé, dáruj mí nedostójnomu rabú Tvojemú. (Poklón)

Jéj, Hóspodi Carjú, dážd' mní zríti mojá sohrišénija i ne osuždáti bráta mojehó, júko blahoslovén jesí vo víki vikov, amíň. (Poklón)

Nasleduje 12 malých poklón (J - L - J - L), pričom hovoríme:

Bóže, mflostiv búdi mní hríšnomu.

Bóže, očísti hrichí mojá i pomíluj mjá.

Bez čislá sohriších, Hóspodi, prostí mjá.

Potom hovoríme bez prerušenia celú modlitbu Hóspodi i Vladýko životá mojehó: teda po slová vo víki vikov, amíň.

Lík: Hóspodi i Vladýko životá mojehó, dúch unýňja, nebrežénija, srebrol'úbia i prazdnoslovíja otžení ot mené.

Dúch že cilomúdríja i smirennomúdríja, terpínja i ľubvé, dáruj mí nedostójnomu rabú Tvojemú.

Jéj, Hóspodi Carjú, dážd' mní zríti mojá sohrišénija i ne osuždáti bráta mojehó, júko blahoslovén jesí vo víki vikov, amíň.

A robíme jednu veľkú poklonu.

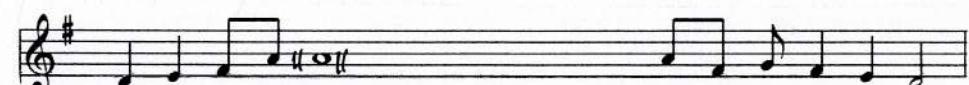
Tiež **Trisvjatóje: po Ótče náš:**

Jeréj: Hóspodi, pomíluj. (6x)

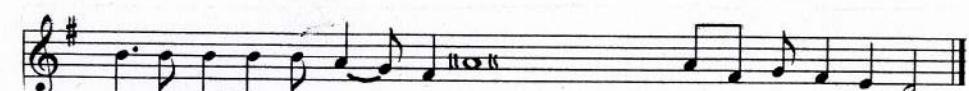
Lík: Hóspodi, pomíluj. (6x)

Jeréj: Vsesvätája Trójce, jedinosúčnaja derzávo, i nerazdil'ímoje cárstvo, jáže všich bláhich vinóvnaja: blahovolí v nastojášcij séj čás i o mni hríšnim, i vsjá mí omýj skvrny, i prosvití mí smýsl, jáko da vsehdá vospíváju, slavoslóv'u i hlahól'u: jedin svját, jedin Hóspod', Isús Chrištós, vo slávu Bóha Otcá, amíň.

Lík: Búdi ímja Hóspodne blahoslovénno ot nýni i do víka. (3x)

Bú-di í-mja Hóspodne blahoslovénno ot ný-ňi i do ví-ka.

Bú-di í-mja Hó-spo-dne blahoslovénno ot ný-ňi i do ví-ka.

Blahoslov'ú Hóspoda na vsjákoje vrémja,
- výnu chvalá jehó vo ust'ich moích.

O Hóspod'i pochválitsja dušá mojá:
- da uslýšat krótcyi, i vozvesel'átsja.

Vozvelíčite Hóspoda so mnóju,
- i voznesém ímja jehó vkúpi.

Vzyskách Hóspoda, i uslýša mjá,
- i ot vsích skorbéj mojích izbávi mjá.

Pristupíte k nemú, i prosvítiesja,
- i líca váša ne postyd'átsja.

Séj níšcij vozzvá, i Hospód' uslýša í,
- i ot vsích skorbéj jehó spasé jí.

Opolčítsja Ánhel Hospódeň ókrest bojáščichsja jehó,
- i izbávit ích.

Vkusíte i vidíte, jáko bláh Hospód':
- blažén múž, íže upovájet náň.

Bójtesja Hóspoda vsí svjatií jehó,
- jáko níšť lišeníja bojáščymsja jehó.

Boháti obniščáša i vzalkáša, vzyskájuščii že Hóspoda,
- ne lišátsja vsjákaho bláha.

Priidíte čáda, poslúšajte mené,
- stráchu Hóspodňu naučú vás.

Któ jéšť čelovík, chotáj živót, l'ubjaj dní vidíti bláhi:
- Uderží jazýk tvój ot zlá, i ustní twoí, jéže ne hlahólati l'sti.

Uklonísja ot zlá, i sotvorí bláho:
- vzýščí míra, i požení jí.

Óči Hospódni na právednyja,
- i úši jehó v molítvu ích.

Licé že Hospódne na tvorjáščja zlája,
- jéže potrebíti ot zemlí pámjat' ích.

Vozzváša právednii, i Hóspod' uslýša ich
- i ot vsích skorbej ich izbávi ich.

Blíz Hóspod' sokrušených sérdcem,

- i smirénnyja dúchom spasét.

Mnóhi skórbi právednym,

- i ot vsích ich izbávit já Hospód'.

Chranít Hóspod' vsjá kósti ích,

- ni jedína ot ních sokrušítsja.

Smért' hríšnikov l'úta,

- i nenavíd'aščii právednaho prehrišát.

Izbávit Hóspod' dúšy ráb svojích,

- i ne prehrišát vsí upovájuščiji na nehó.

Lík: (recitando) Dostójno jéšť jáko voístinu blažíti t'a Bohoródicu, prisnoblažénnuju i preneporóčnuju, i Máter Bóha nášeho. Čestníjšuju Cheruvím, i slávñijšuju bez srovnenija Serafím, bez istlínija Bóha Slóva róždšuju, súščuju Bohoródicu t'a veľičájem.

Jeréj: Sláva, Tebí, Christé Bóže, upovániye náše, sláva Tebí.

Lík: Sláva: I nýni: Hóspodi, pomíluj. (3x) Blahosloví.

Jeréj: Christós istinnyj Bóh náš ...

Lík: Amíň.